

CONFINADA

Diari informal dels efectes col·laterals d'una pandèmia

#FemFCCUAB

SETMANA 17

Dia 113 (divendres 3 de juliol)

Pel matí plou a bots i a barrals. Toc toc. Estiu? Hola?

La tarda millora en tots els aspectes: em retrobo amb una de les amistats més longeves, superem unes bodes de plata. Hores parlant...

Dia 114 (dissabte 4 de juliol)

Continuem traient la pols a la carpeta de pendants en forma de viatge en globus. Agrupar desconeguts en un espai petit no és l'activitat que em sembli més prudent. Per contra, es tracta d'un regal amb data de caducitat, i millor no exhaurir-la en vista dels esdeveniments.

No ens hem equivocat: ha estat una experiència bonica; el bon temps ens ha permès albirar tant Montserrat com el Prepirineu; l'espai a la cistella era prou ampli; i ens assabentem que ja han confinat el Segrià. El panorama no pinta gens bé, almenys el vol en globus, a la butxaca.

Dia 115 (diumenge 5 de juliol)

Anem a la platja pensant que diumenge a la tarda els barcelonins fan cua a les carreteres. Hem errat de ple, continuen banyant-se. Canalla massa a prop pel meu gust, afortunadament ens hem divertit amb els diàlegs que mantenia una família: el pare anomenant capsigrany a un dels tres fills, l'altre rebutant a la mare: és que no ens poseu normes. Resposta d'ella: la norma és que ens feu cas. Ha estat com anar a teatre.

Dia 116 (dilluns 6 de juliol)

Porto uns dies aprovisionant-me de productes de més o menys primera necessitat, des de pasta de dents a oli... De manera que quan se n'exhaureix un, dispo de recanvi. Aleshores ja l'anoto a la llista de compra per tornar a adquirir-lo per l'estoc. En un pis petit no és fàcil tenir despensa, però la prudència és la mare de la ciència. Sí, ja sé que la dita diu paciència en comptes de prudència, es tracta d'una adaptació per temps de pandèmia.

Dia 117 (dimarts 7 de juliol)

Gran ensurt. La mare havia estat en contacte amb dos positius i en el 061 se la treien de sobre demanant que es tanqués 14 dies a casa. Ella va al·legar que és persona de risc per edat i malaltia, aleshores en el CAP li van fer les proves. No tenia símptomes i ens costava pensar que hagués pogut agafar el virus, com així ha estat. "Siempre negativo, nunca positivo", deia en Van Gaal.

No sé si per alleujament o perquè necessito descarregar, ploro.

Dia 118 (dimecres 8 de juliol)

No deixa de sorprendre'm com un pis petit es pot embrutar tant. Ben pensat, veient com queda el cotxe si està dos dies aparcat a la riera de sorra, no és tan estrany: sembla que porti mesos abandonat.

Era totalment contrària però ens comprem una "roomba" per facilitar-nos la vida. Paradoxalment, no em sembla gaire sostenible per la despesa energètica. No és contradictori? O estic en una palla mental premenstrual?

Es denomina caixa tonta a la televisió, però la "roomba" la supera. El trist és que resto distreta, mirant-la com es mou sense cap mena de sentit, a les palpentes, passant deu cops pel mateix lloc i cap just on hi ha dues engrunes. La paro, així no es pot treballar. Em sembla que no ha estat massa bona idea fer-nos "roomberos".

Gairebé quatre mesos més tard, torno a la perruqueria.

Dia 119 (dijous 9 de juliol)

Sant Zenon, patró d'Arenys, la gaia vila.

Es celebra una festa major descafeïnada de la qual no em plantejo ser-ne particip.

Dia intens d'enllestir temes, esperava una arribada de les vacances més tranquil·la, però no, nous requeriments. Tenim ordre de planificar el setembre sense pla de contingències. Bé.

Quan arriba en Joan li proposo de baixar a la platja una estona i sopar a la Guingueta Vallbona, pla al qual s'apunta ràpidament. Jo renunciant al sashimi de salmó perquè em toqui l'aire...

SETMANA 18

Dia 120 (divendres 10 de juliol)

Teletreballar és la feina de la meua vida. Aprofito tant el temps... Massa i tot diria jo, acabo molt cansada.

Avui no perdono el sashimi de salmó.

Dia 121 (dissabte 11 de juliol)

Torno a meditar. Em sento molt accelerada. Feia un mes i escaig que no practicava. Sense adonar-me he anat a la deriva i he pres consciència que estava a punt de naufragar. Torno a l'àncora cap a la calma.

Dia 122 (diumenge 12 de juliol)

M'agrada la tònica de rastrejar la carpeta de pendants: tenim dinar familiar al Gironès i aprofitem per pujar al santuari de Rocacorba, anotat feia anys.

Dia 123 (dilluns 13 de juliol)

La setmana promet ser molt intensa a tots nivells. I jo noto que tinc la bateria en reserva.

Dia 124 (dimarts 14 de juliol)

Havia sentit parlar de l'obra de la Gemma Lienas, i vaig buidar-ne la biblioteca d'Arenys de Munt, fins i tot enduent-me en préstec les novel·les juvenils. La bibliotecària m'anava repetint que eren juvenils. Sí, ja ho sé.

Què coi? On està escrit que no es pugui llegir literatura per a joves? Com hauria agraït tenir els diaris de la Carlota a mà quan era adolescent.

Amb la nova dinàmica de procurar aprofitar el moment, a banda de buidar la carpeta de pendents d'activitats, també cauen pel·lícules com "El club dels poetes morts" (que estrany escriure-ho en català), o "Actrius". Anava a escriure molt recomanables, però les deu haver vist tothom menys jo.

Detecto un cercle curiós: al llibre "Papitu" de Carlota Benet es parla d'"E.R.", portada al cine de la mà de Ventura Pons (semi arenyenc), on el propi Benet i Jornet col·labora en el guió. El film pren el nom d'"Actrius", les quals no són altres que la Rosa Maria Sardà, la Núria Espert, l'Anna Lizaran i la Mercè Pons (semi arenyenca). La Sardà i en Papitu van anar gairebé junts a retrobar-se amb l'Anna Lizaran. Bé, no seria un cercle sinó una línia plena de llaços i vasos comunicants. El cercle es tancaria si l'Anna Lizaran fos la padrina de Carlota Benet, per exemple, però era en Terenci Moix. Se m'ha anat una mica l'olla, ves.

Dia 125 (dimecres 15 de juliol)

Segueixo amb reptes minimalistes: aconseguixo alliberar una prestatgeria amb àlbums de fotos, per tal de posar-hi llibres. Ara es tracta d'eliminar una calaixera que m'havia semblat imprescindible per encabir les nostres pertinences. Això s'està complicant per moments.

Pinten bastos a L'Hospitalet. Bé, arreu, però és d'on se'n fa més ressò. Efectivament, la setmana és intensa dins i fora de casa. En el mal sentit, per desgràcia.

Dia 126 (dijous 16 de juliol)

Santa Carme, patrona dels pescadors. La meva mare no està per gaire celebracions, jo tampoc.

Em sento esgotada. Em sobren dies de festa, crec que avançaré l'inici de les vacances.

Avui hi ha un sopar del grup de motos d'en Joan, venen a Arenys amb parelles incloses. Seria estrany excusar la meva assistència perquè és el dia del sashimi de salmó. M'enduc la grata sorpresa del bon ús de les mascaretes, especialment en el sector femení.